

2. Przy obliczaniu wynagrodzenia zasadniczego za dyżur zakładowy, pełniony przez pracownika nauki, stosuje się stawki i zasady określone w rozporządzeniu wymienionym w ust. 1.

3. Wynagrodzenie określone w ust. 1 zwiększa się o dodatek za posiadany stopień naukowy, a także o dodatek za specjalizację przy uwzględnieniu przepisów § 14 ust. 2 rozporządzenia wymienionego w ust. 1 oraz o dodatek specjalny w przypadkach przewidzianych w § 13 ust. 3 tegoż rozporządzenia.

§ 12. Za dyżur na wezwanie wypłaca się wynagrodzenie ryczałtowe ustalone na podstawie § 4 ust. 1 rozporządzenia wymienionego w § 11 ust. 1.

§ 13. Wynagrodzenie za dyżury wypłaca się miesięcznie z dołu.

§ 14. Normy pełnienia dyżurów (§ 7) w zakładach kolejowej służby zdrowia oraz w sanatoriach uzdrowiskowych określają odrębne przepisy.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1954 r. w części objętej §§ 11 — 13.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

1417

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 8 listopada 1954 r.

w sprawie wynagrodzenia lekarzy za udział w naradach lekarskich w zakładach opieki zdrowotnej zamkniętej.

Na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentyków (Dz. U. Nr 48, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za udział w naradzie lekarskiej (konsylium) w zakładzie opieki zdrowotnej zamkniętej, w którym lekarz nie jest zatrudniony, wypłaca się wynagrodzenie w następującej wysokości:

1) lekarzowi posiadającemu tytuł samodzielnego pracownika nauki	45 zł.
2) lekarzowi uznanemu za specjalistę II stopnia	30 zł.
3) lekarzowi nie posiadającemu kwalifikacji wymienionych w pkt 1 i 2	20 zł.

2. W przypadku gdy narada odbywa się w godzinach między 20 a 8 albo w dniu ustawowo wolnym od pracy, lekarzowi wypłaca się wynagrodzenie w wysokości podwójonej stawki przewidzianej w ust. 1.

3. Wynagrodzenie określone w ust. 1 i 2 przysługuje niezależnie od czasu trwania narady oraz liczby konsultowanych przypadków, a także od zabiegów wykonanych w wyniku odbytej narady.

§ 2. Oprócz wynagrodzenia określonego w § 1 lekarzowi biorącemu udział w naradach przysługuje zwrot rzeczywistych kosztów przejazdu.

§ 3. Wypłaty wynagrodzenia i zwrotu kosztów przejazdu dokonuje zakład udzielający zlecenia na podstawie rachunku wystawionego przez lekarza biorącego udział w naradzie.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1954 r.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

1418

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 8 listopada 1954 r.

w sprawie określenia warunków zatrudnienia, w których praca lekarzy lub lekarzy dentyków jest połączona z narażeniem na działanie promieni Roentgena lub ciał promieniotwórczych.

Na podstawie § 2 ust. 3 i § 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentyków (Dz. U. Nr 48, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenie „rozporządzenie” oznacza rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentyków (Dz. U. Nr 48, poz. 229).

§ 2. 1. Lekarzom zatrudnionym przy stosowaniu leczenia radem lub innymi ciałami promieniotwórczymi przysługuje uposażenie zasadnicze według zasad określonych w § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia oraz dodatek specjalny w wysokości określonej w § 7 pkt 4 rozporządzenia.

2. Przez „zatrudnienie lekarza przy stosowaniu leczenia radem lub innymi ciałami promieniotwórczymi”

rozumie się takie zatrudnienie lekarza, przy którym jego podstawowym obowiązkiem jest sporządzanie, zakładanie lub zdejmowanie opatrunków z radu lub innych ciał promieniotwórczych.

3. Dorywcze zatrudnienie przy wykonywaniu czynności określonych w ust. 2 lekarza, do którego zakresu obowiązków z reguły należy wykonywanie czynności o innym charakterze, ani też samo tylko stykanie się z chorymi, posiadającymi opatrunki z radu lub innych ciał promieniotwórczych, nie stanowi podstawy do zastosowania przepisu ust. 1.

§ 3. 1. Lekarzom i lekarzom dentykom zatrudnionym w zakładach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych, przysługuje uposażenie zasadnicze według zasad określonych w § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia.

dzenia oraz dodatek specjalny w wysokości określonej w § 6 ust. 1 rozporządzenia.

2. Przez „zakład, w którym praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych” rozumie się:

- 1) komórkę organizacyjną, w której sporządza się, zakłada lub zdejmuje opatrunki z radu lub innych ciał promieniotwórczych, hospitalizuje się chorych z tymi opatrunkami albo dokonuje pomiarów promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych, albo
- 2) zakład, w którym przeważająca część komórek organizacyjnych odpowiada warunkom określonym w pkt 1.

3. Przez „zatrudnienie w zakładzie, w którym praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych” rozumie się takie zatrudnienie lekarza bądź lekarza dentysty, przy którym do jego stałych obowiązków należy praca w pomieszczeniach komórki organizacyjnej lub zakładu określonego w ust. 2.

§ 4. 1. Lekarzom zatrudnionym w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych przysługuje uposażenie zasadnicze według zasad określonych w § 2 ust. 1 pkt 1 roz-

porządzenia oraz dodatek specjalny w wysokości określonej w § 7 pkt 4 rozporządzenia.

2. Przez „zakład (pracownię) rentgenologiczny” rozumie się komórkę organizacyjną, wyposażoną w urządzenie rentgenowskie i przeznaczoną wyłącznie do leczenia lub rozpoznawania chorób przy pomocy promieni Roentgena. Za zakład (pracownię) rentgenologiczny nie może być uważana w szczególności komórka organizacyjna (oddział szpitalny, gabinet lekarsko-dentystyczny), wyposażona w aparat rentgenowski, stosowany dorywczo w związku z dokonywanymi zabiegami.

3. Przez „zatrudnienie w zakładzie (pracowni) rentgenologicznym” rozumie się takie zatrudnienie lekarza, przy którym jego podstawowym obowiązkiem jest stosowanie promieni Roentgena w celu leczenia lub rozpoznawania chorób. Dorywcze prześwietlanie chorych w zakładzie (pracowni) rentgenologicznym przez lekarza zatrudnionego w innej komórce organizacyjnej — nie jest zatrudnieniem w zakładzie (pracowni) rentgenologicznym.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1954 r.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

1419

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 10 listopada 1954 r.

w sprawie ryczałtowych wynagrodzeń dla lekarzy.

Na podstawie § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentystów (Dz. U. Nr 48, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujące wynagrodzenia ryczałtowe dla lekarzy:

- 1) za wykonywanie obowiązków lekarza w żłobku dzielnicowym (przyszkolowym) o liczbie dzieci do 30, jeżeli stałe zatrudnienie lekarza nie jest możliwe:

przy uposażeniu według stawki	miesięcznie złotych
-------------------------------	---------------------

I L	310
II L	340
III L	390
IV L	440
V L	500
VI L	560

- 2) za wykonywanie obowiązków lekarza w izbie porodowej:

przy uposażeniu według stawki	miesięcznie złotych w izbie porodowej o liczbie łóżek		
	do 5	od 6 do 10	powyżej 10
III L	190	290	390
IV L	220	330	440
V L	250	375	500
VI L	280	420	560

- 3) za pełnienie dyżurów na wezwanie (przy telefonie) stacji pogotowia ratunkowego w celu szkolenia zatrudnionych tam felczerów albo udzielania świadczeń specjalistycznych w przypadku, gdy stałe zatrudnienie specjalisty nie jest celowe lub możliwe:

przy uposażeniu według stawki	za jeden dyżur o czasie trwania		
	24 godziny	16 godzin	8 godzin
I L	80	53	27
II L	89	59	30
III L	101	67	34
IV L	114	76	38

- 4) za pełnienie dyżuru na wezwanie (przy telefonie) zakładu opieki zdrowotnej zamkniętej w czasie od ukończenia do rozpoczęcia ordynacji lekarskiej:

a) w szpitalu rejonowym typu III — V 11 zł

b) „ „ „ I — II. powiatowym typu II — IV, miejskim typu I, II, III, wojewódzkim, klinicznym, w sanatorium oraz w dziale klinicznym instytutu naukowego 22 zł

c) w szpitalu powiatowym typu I oraz w szpitalu miejskim typu IV — VI 33 zł

2. Wynagrodzenie określone w ust. 1 pkt 1, 2 i 3 zwiększa się o 10%, jeżeli lekarz jest uznany za specjalistę I stopnia, a o 20% — jeżeli lekarz jest uznany za specjalistę II stopnia.